

Скарбничка

Тетянка Калашник

Найкраще місце

ОШИБКА АПТЕКАРЯ 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ
ПУТЕШЕСТВИЕ С ОВЕЧКАМИ 4

ВУХА СОБАКИ 5

В ЗАСАДЕ 6

ВОЗДУШНЫЙ ШАР.
ГЕККОН НА СТЕКЛЕ 7

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

ЗЕМЛЕРОЙКА 10

23 БЕРЕЗНЯ – ВСЕСВІТНІЙ
ДЕНЬ МЕТЕОРОЛОГА 11

Весна

Дивлюсь я на небо – блакить неозору,
І мрії весняні злітають угору,
Мов пташка, і пісня за ними летить,
І щастя торкається серця в цю мить.
А що таке щастя? Це радість весняна,
Це мамина ласка, як квітка духмяна,
Це Божого Слова обітниця в дії,
Це здійснені добрі бажання та мрії.

Жило собі маленьке жабенятко. Воно мешкало разом із мамою і татом у хатинці на болоті.

Якось жабеня сказало мамі, що йому не подобається жити на болоті, бо там, мовляв, багато комарів, мокро і не дуже затишно та приємно. От воно вирішило піти пошукати кращого місця.

Відразу за болотом простягнувся зелений луг. Там цвіло багато гарних квітів. Дивовижні запахи наповнювали повітря. Тепле сонце яскраво сяло, зігріваючи усе навколо.

– Ось, де я тепер житиму. Тут така краса! – вигукнуло жабеня.

Та коли сонечко піднялося високо над горизонтом, стало жарко, жабенятку вже не так подо-

бався квітковий луг. Це місце вже не здавалося йому таким чудовим. Тому пошуки кращого місця для оселі тривали.

За лугом шумів зелений гай. Жабенятку сподобалося там: було чути спів солов'я, зеленіли буйні трави і не було жарко.

– Ну, ось де справді гарно і затишно, – промовило жабеня.

Воно стомилося і лягло відпочити під кущиком.

Вечоріло. Стара сова вилетіла на полювання. Вона вигукнула своє гучне «пугу-пугу» і дуже налякала малого мандрівника. І ще якісь незрозумілі звуки не давали малому заснути.

Ледве жабеня дочекалося ранку. Воно всю ніч тремтіло від страху, заховавшись під листочком. А вранці мерщій пострибало до свого рідного болота.

Яким чудовим та затишним після тривалої мандрівки здавалося для жабеняти рідне болото! Тут було тепло і воно. А волога, як відомо, дуже потрібна жабкам. На воді розквітло біло-сніжне латаття, над головою дзижчали комарик, лунав дружний спів усієї жаб'ячої родини, яка завела свою улюблену пісню.

– Ось тут, – промовило жабеня, – найкраще місце на світі, бо тут мій дім, моя родина.

Тепло стало надворі.
Синє небо угорі.
Сонце промінь шле землі,
Прилітають журавлі.
Вже у лісі там і тут
Перші проліски цвітуть.
Кучерява, запашна
В гості йде до нас ...

Весна

Чорний-чорний, білодзьобий,
Він за плугом важно ходить.
Сторож вірний, друг полів,
Перший вісник теплих днів.

Грак

Я найперша зацвітаю
Синім цвітом серед гаю.
Відгадайте, що за квітка,
Бо мене не стане влітку.

Пролісок

ВРЯТОВАНИЙ
ХЛОПЧИК

3

ТОЙ, ХТО ТЕБЕ
РОЗУМІЄ

5

ДОБРОМ
ЗА ЗЛО

8

ОШИБКА АПТЕКАРЯ

В одном городе жил аптекарь, который часто был недовольным и не верил в существование Бога.

Люди не любили ходить к нему за лекарствами, но другой аптеки не было поблизости, и им ничего не оставалось, как пользоваться его услугами.

Однажды в двери аптекаря постучала маленькая девочка с запиской в руках. Она просила дать ей лекарство для ее больной мамы.

Аптекарь грубо ответил ей: — Зачем ты пришла теперь? Неужели не могла прийти раньше? Аптека закрыта!

— Я не могла прийти раньше, — отвечала девочка, — доктор только что был у мамы и выписал вот этот рецепт, и я должна принести лекарство именно сейчас, иначе мама умрет.

Мысли аптекаря где-то витали, когда он брал с полки один за другим флаконы,

чтобы приготовить микстуру для мамы девочки. По ошибке он налил в пузырек яд, но девочка спешила и вообще была рада поскорее покинуть недовольного аптекаря.

Продолжая злиться, аптекарь убрал обратно на полки использованные им флаконы и вдруг заметил свою ошибку! Он не поверил своим глазам, когда прочитал название на одном из флаконов. В нем был яд... Он дал женщине яд! Аптекарь подлил его в емкость, с которой только что ушла ничего не подозревающая девочка.

Аптекарь бросился на улицу и побежал за девочкой, но она уже давно исчезла за поворотом. Его охватил ужас. В полном отчаянии он был готов молиться, хотя и не верил в Бога. Как же он теперь будет просить чего-то у Бога?! Аптекарь впал в полное отчаяние и, забыв все, что он еще не так дав-

но думал и говорил о Боге, упал на колени и взмолился: «Боже, если Ты на самом деле есть, возврати ко мне эту девочку!»

Он встал с колен, пошел домой, но не успел запереть дверь, как кто-то очень робко постучал и послышался тихий голосок девочки: «Милый дядя аптекарь, простите меня, но я так спешила домой, что не смотрела под ноги и упала... и когда упала, пузырек с микстурой разбился... Могу ли я получить от вас новое лекарство? Доктор сказал, что если мама не примет его сегодня, она может умереть...»

Аптекарь ничего не ответил, только тихонько погладил девочку по головке и приготовил новое лекарство.

Когда же девочка ушла, он поблагодарил Бога за то, что Он вмешался в ситуацию и не произошло несчастья.

ПОБЕДА НАД СТРАХОМ

Один мальчик прослыл трусом, потому что он всего боялся. Он боялся темноты, задиристых мальчишек на улице, собак. Старший брат помогал ему и защищал; но не всегда брат был с ним, и тот продолжал бояться.

Боязливый мальчик, по совету брата, стал газетчиком. По утрам он развозил по домам газеты на велосипеде, а иногда разносил пешком. Но осенью и зимой мальчику приходилось делать это еще до рассвета, когда было темно и страшно.

Почти в каждом дворе была собака. Мальчику приходилось отбиваться свернутыми в рулон газетами. В одном дворе его встречала большая собака, в два раза больше его самого, и тут уж не помогали свернутые газеты.

Брат отказался ездить с ним на эту работу, чтобы научить его самому защищаться.

Перед сном мальчик сказал в молитве Господу о том, что беспокоило его, и уснул с верой, что Господь устроит все к лучшему.

Рано утром, еще до начала занятий в школе, он развозил газеты. Мальчик взглянул за забор и увидел там лежащего на земле человека и уже хорошо знакомую ему большую собаку. Он решил, что с человеком что-то слу-

чилось, что он либо мертв, либо болен и что действовать нужно очень быстро. Бежать за помощью было некогда, и он решил подойти к лежащему мужчине пожилого возраста и узнать, в чем дело. Мальчик был так поглощен желанием помочь, что не обращал внимания на собаку. Собака опешила от его смелости и посторонилась, а он пробежал в дом и вызвал по телефону машину скорой помощи. Когда мальчик вышел из дома, собака подошла к нему и ласково лизнула ему руку, а старик позже поручил ему смотреть за собакой в его отсутствие.

После этого случая страх покинул мальчика. С большой собакой они стали самыми лучшими друзьями, а когда мальчик встречался с трудностями, всегда обращался за помощью к Богу.

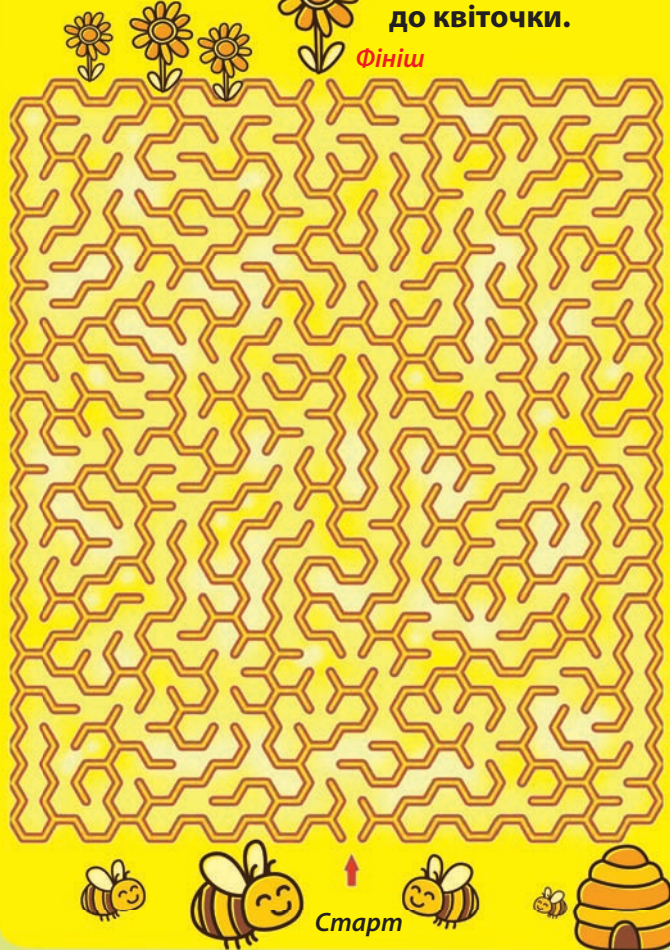
ПОЛЕТ ПТИЦ

Птицы после зимы возвращаются в родные края. Найди двух одинаковых птичек.

ЛАБИРИНТ

Допоможи бджілці дістатися до квіточки.

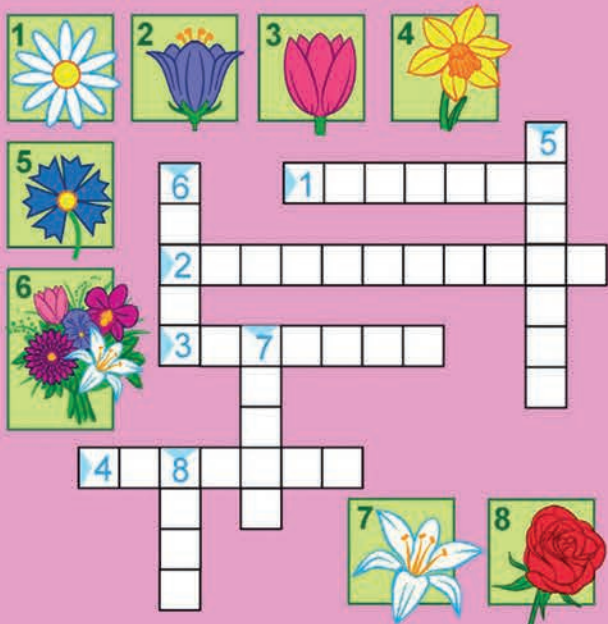

ФИЛВОРД

Найди в каждой горизонтали название дерева.

У	К	Р	Я	Б	И	Н	А	Л	О
К	Л	Ё	Н	К	А	В	Р	Л	Д
З	Ы	Н	Г	Е	Л	Ь	Б	О	Н
В	М	И	Т	О	П	О	Л	Ь	Б
Б	Е	Р	Е	З	А	С	Я	Ы	Д
Г	А	К	О	Ц	Е	К	Е	Д	Р
Р	Л	И	П	А	М	О	Л	В	У
Н	Щ	Э	Т	Ь	Я	С	Е	Н	Ь
В	И	П	И	Х	Т	А	Ф	У	К
Р	Ю	П	У	Я	Б	Л	О	Н	Я

Посмотри на картинки под номерами с изображением цветов и запиши нужные слова в клеточки.

ЛОГИКА

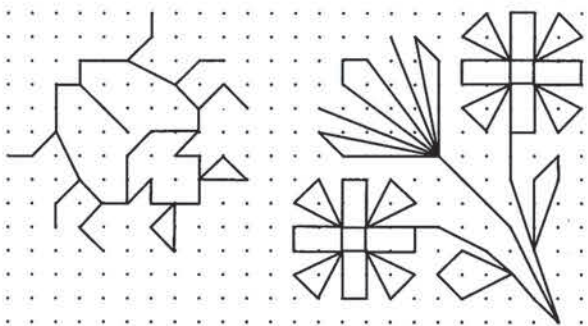
Найди все части.

На нижней полке стоят такие же книги, как и на верхней. Но внизу одной книги не хватает. Узнай, какой.

Повтори рисунок.

ВРЯТОВАНИЙ ХЛОПЧИК

Ця історія про хлопчика Сембо. Незважаючи на погану поведінку Сембо, хлопці любили його. Мабуть, через те, що хлопчик був чудовим плавцем. У будь-якому змаганні суперники залишалися далеко позаду Сембо, що робило його героєм в очах ровесників.

Якось після уроків хлопці зібралися на березі широкої річки. Ось один хлопчик почав спонукати Сембо переплисти на інший берег річки і повернутися. До цього ніхто з учнів не робив нічого подібного. Це було заборонено. Через сильну течію, а також крокодилів, які водилися в річці, хлопчики повинні були купатися в тихому прибережному затоні. Побачивши, що Сембо вагається, хлопчики почали підтримувати над ним.

— Злякався! — вигукнув хтось із них.
— Зовсім ні!
— Ти не зможеш так далеко заплисти! — заперечив інший.
— А от і зможу!
— Обережно, стеж за крокодилами.

— Можеш не хвилюватися, я плаваю швидше за цих рептилій!

Сембо поплив до протилежного берега. Упевнені рухи рук допомагали хлоп-

чику долати сильну течію. Сембо вже майже досяг мети. Його ноги торкнулися дна, і хлопчик вийшов на берег. Його товариші плескали в долоні. Сембо сів трохи перепочити. Нарешті він зайшов у воду з наміром повертатися до хлопців. Саме тоді це і трапилося.

Сембо був у воді всього декілька хвилин, коли хтось із хлопців помітив крокодила, котрий наближався до їхнього товариша.

— Крокодил! — щосили закричав хлопчик.

Почувши крики, Сембо озирнувся. Це чудовисько прямувало просто на нього. Ніколи в житті Сембо не плавав так швидко. З жахом хлопці спостерігали за погонею. Поступово відстань між хлопчиком і твариною скорочувалася. Крокодил наближався. Зненацька почувся різкий сплеск, і Сембо зник під водою.

Перелякані, зі сльозами на очах, хлопці побігли до школи. Вислухавши їхню розповідь, директор направив на пошуки хлопчика кілька рятувальних загонів.

— Крокодили, — пояснив він, — інколи ховають свою жертву живою під корчами, біля берега. Проте існує всього

один шанс зі ста, що Сембо ще живий.

Пошукові заgonи почали розшукувати хлопчика вздовж берегів річки.

А Сембо, опинившись під водою, втратив свідомість. Крокодил, який схопив хлопчика, був не голодним, він заховав Сембо у вузькій прибережній затоці, прикривши камінцями і гілками. Опритомнівши, Сембо зрозумів, що потрапив до лігвища крокодила! Він мало не заплакав від страху. Саме в цей момент хлопчик згадав про Бога.

— Ісусе! — вигукнув Сембо. — Врятуй мене! Будь ласка, захисти мене від крокодила!

Щойно хлопчик промовив ці слова, як почув тупіт ніг. Незабаром він побачив обличчя працівників школи, які шукали його. Звілнївши хлопчика з-під гілля, вони обережно поклали його на носі, після чого доправили до шкільного шпиталю. Хлопчик одужав, хоч йому довелося тривалий час ходити завдяки милицям.

Ніколи не варто ризикувати своїм життям, щоб довести когось свою силу чи спритність. Та що б не трапилося, звертайтеся до Бога в молитві. Він завжди готовий простягнути руку допомоги.

ЗРІСТ

Чи ти знаєш, який у тебе зріст? Вважається, що голландці – найвища нація у світі. Середній зріст чоловіка в цій країні – 1,84 м, а жінок – 1,70 м.

у твоїй сім'ї є високі люди, то, можливо, ти також будеш високим. Важливі також вправи,

кількість та якість їжі, тривалість нічного відпочинку. Від усього цього залежить, наскільки високим ти виростеш. Кажуть, що хлопчики ростуть до 20-21 року, а дівчатка – приблизно до 18 років.

Росту важливо, а ще важливіше бути здоровим і щасливим. Для чого бути високим, якщо ти не щасливий? Бог просить нас дивитися не тільки на зріст людей, тому що це всього лишень наша зовнішність. Більше значення має серце людини. Саме це дороге в очах Божих, а не кількість метрів і сантиметрів.

Але такими голландці були не завжди. У минулі століття їхній середній зріст не перевищував 1,57 м. Кажуть, що високого зросту вони досягли в результаті уважного ставлення до харчування дітей. Зміна зросту привела навіть до змін у їхніх житлах. Нині уряд вимагає від будівельників, щоб дверний отвір будинків був не менше 2,30 м заввишки.

Деякі люди маленькі на зріст часто заздять високим і хочуть бути такими ж. Проте зріст залежить від багатьох факторів, насамперед від спадковості. Якщо

1

ЗАДАНИЕ

Раскрась картинку по цифрам, чтобы узнать, кто же является главным героем.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

3

ЗАДАНИЕ

Помоги пастуху найти потерянную овечку. Должно быть, она затерялась в горном ущелье. Для того, чтобы узнать, там ли она, наш пастушок бросил туда камешек и, услышав радостное блеяние, поспешил на помощь.

5

ЗАДАНИЕ

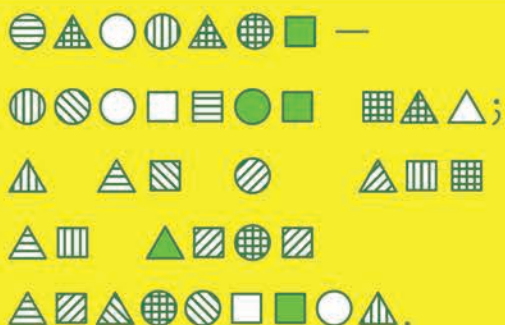
Но, кроме любимой овечки, пастух нашел еще кое-что. Бросив камень в ущелье, он также услышал звук разбивающейся посуды. Войдя в пещеру, мальчик обнаружил осколки разбитых глиняных сосудов, внутри которых находились свитки, покрытые еврейскими письменами! Это были книги Библии!

Расшифруй криптограмму, чтобы прочитать один из стихов.

Псалтырь 22:1

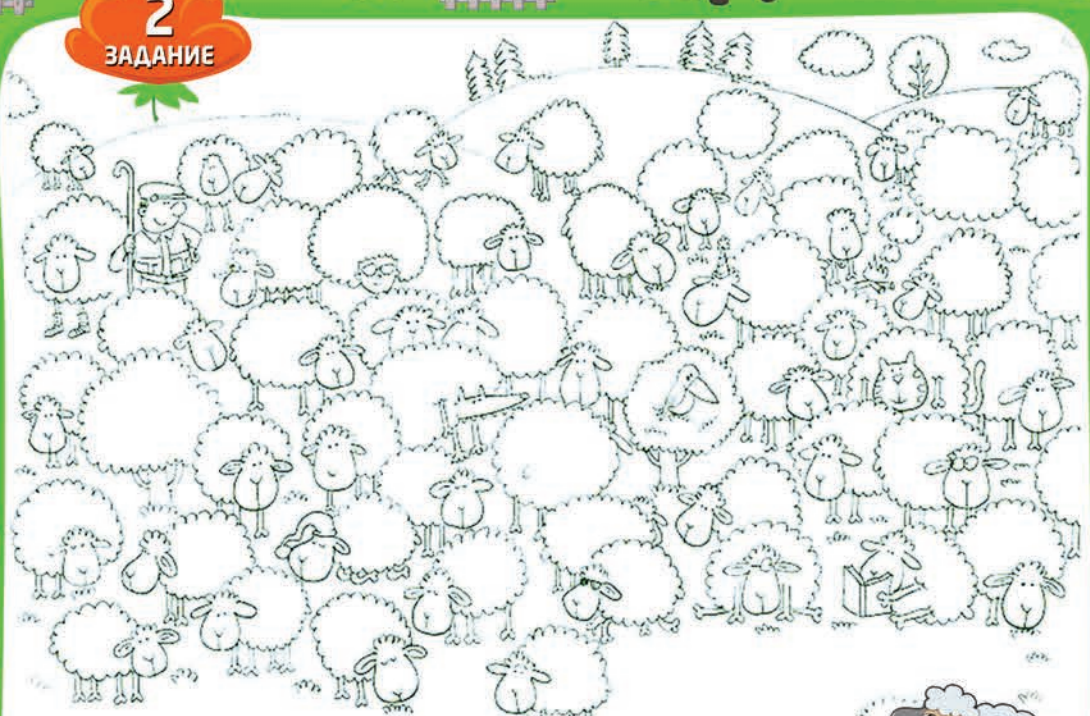
Ключ

○	С	П	В	Р	Г	А	Д
□	Т	Е	У	Ь	Ы	И	М
△	Й	Я	Ч	Б	Н	Ж	О

2

ЗАДАНИЕ

Посчитай, сколько тут овечек. Найди волка, мальчика и кота. У какой овечки день рождения? Какая овечка очень любит читать?

Овцы обладают уникальной способностью узнавать своего пастуха. Они следуют за ним по звуку его голоса и никогда не спутают его с чужим.

А еще овцы отличаются от других стадных животных тем, что пастух идет впереди них, в отличие от других животных, которые движутся только если их подгоняют сзади.

Интересные факты

Овцы тратят около трети своей жизни на размышления и нуждаются в тишине и покое.

Если овцы лежат на спине, они будут нуждаться в помощи, потому что они не смогут подняться самостоятельно. Если овечка будет лежать на спине достаточно долго, то может умереть.

Овцы – жвачные животные. Они имеют четыре желудка, используют первую камеру для хранения быстро съеденной пищи (жвачки), которую могут вернуть обратно в рот, чтобы жевать снова, прежде чем полностью переварить ее.

4

ЗАДАНИЕ

Изготовь овечку своими руками.

ТОЙ, ХТО ТЕБЕ РОЗУМІЄ

У зоомагазині продавали цуценят. Увійшовши до магазину, хлопчик запитав, скільки вони коштують. Продавець відповів, що цуценята дуже дорогі, тому що породисті. Діставши з кишені невелику суму грошей, хлопчик запитав, чи вистачить її, щоб придбати одного. Продавець розсміявся – грошей не вистачало, але він дозволив хлопчику погладити і взяти на руки будь-якого вподобаного ним цуценятка.

Анітрохи не сумніваючись у виборі, хлопчик вказав на цуценя, що згорнулося клубком у кутку клітки.

– Я хочу придбати ось те цуценя із хворою лапкою. Якщо ви погодитесь, я віддам вам зараз усі гроші, які в

мене є, а решту приноситиму частинами щотижня, доки не виплачу все.

Чоловік подивився на хлопчика, потім на цуценя і промовив:

– Тобі не варто забирати це цуценя. У нього хвора лапа, і воно не зможе з тобою гратися, бігати та стрибати, як здорові собаки. Ти не знаєш, що таке хворий цуцик.

Тоді хлопчик задер догори штанину. Навколо його

ноги кріпилася металева конструкція.

– Я знаю, що таке хвора нога, знаю, як це, коли не в змозі бігати, стрибати та грати, як усі інші. Тому я хочу придбати саме це цуценя.

Хлопчик розумів, наскільки складно буде хворому цуценяті, проте він був готовий допомагати йому і зробити все від нього залежне, щоб цуценятку було в нього затишно і добре.

ВУХА СОБАКИ

Вуха для собак дуже важливі. Хвіст, вуха та гавкіт допомагають собакам спілкуватися. Немає значення, короткі вуха чи довгі, стирчать вони чи висять, їхній рух про щось нам говорить.

1 Якщо пес піднімає вуха і трохи нахилиє їх уперед, одночасно схиляючи голову в той бік, це означає, що він зацікавлений тим, що відбувається.

2 Якщо вуха собаки розслаблені, хвіст піднятий і рухається вправо-вліво, це прояв дружелюбності. До такого собаки можна підійти без страху.

4 Ніколи не тріпай собак за вуха. Таким чином можна завдати тварині болю і навіть ушкодити. Крім того, ти ризикуєш бути вкушеним.

3 Коли собака затискує вуха назад, ховає хвіст між ногами і схиляє голову, це означає, що він наляканий і не знає, що робити.

ЛАБИРИНТ

Птичка устроила гніздо в густих зарослях, і до нього трудно добратися. Поміги їй по-швидше долетіти до своїх птенчиків.

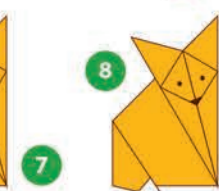
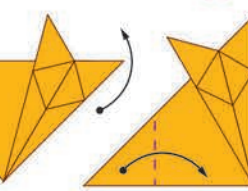
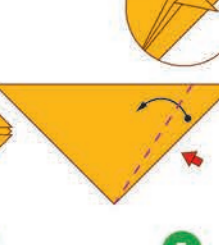
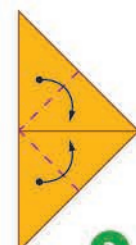
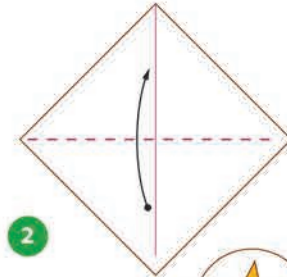
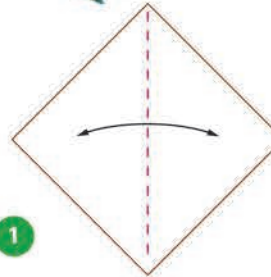

НАЙДИ ПАРУ

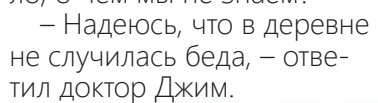

ОРИГАМІ «ЛИСИЧКА»

За схемою склади з кольорового паперу лисичку.

ХОЛИ ХОВАРД

Они посмотрели на лодочника, который жестами показывал, что потерял шест.

– Спасибо, Боже, – прошептал он.

Из книги
Н. Лозовской
«Притчи Иисуса»

ВОЗДУШНИЙ ШАР

Много лет назад утка, курица и овца стали первыми пассажирами воздушного шара, пролетев на нем четыре километра за десять минут. Не зная, доставила ли прогулка удовольствие животным. Предполагаю, что курице было интересно, ведь они обычно не взлетают выше крыши курятника.

Братья Монгольфье, французы, заметили, как раздувается рубашка,

когда ее для просушки держишь над огнем, и сконструировали первый воздушный шар. На публичном показе в 1782 году шар диаметром десять метров из холста и обоев, подогреваемый факелом, поднявшись на пятьсот метров, пролетел два километра за десять минут, но пассажиров на нем не было. Однако уже через три месяца братья Монгольфье решили взять на борт тех троих – овцу, курицу и утку.

Результат их удовлетворил, они совершенствовали свое изобретение и наконец смогли пригласить в полет людей. Смельчаков было немного – в основном из-за того, что людей пугал горящий на борту огонь.

ГЕKKОН НА СТЕКЛЕ

В зоомагазине в большом террариуме со стеклянными стенками находился геккон – разновидность ящерицы. Ее кожа была красивой расцветки, с яркими пятнами. Меня заинтересовало то, что геккон передвигался по стеклянным стенкам и крыше террариума, не падая. Его лапы прочно прилипали к гладкой поверхности стекла, словно на них был клей, так что он передвигался легко и свободно. Дело в том, что пальцы его лап покрыты тысячами мельчайших волосков – щетинок, и у каждой на конце тысячи микрощетинок с лопаточками на конце. Геккон не падает, даже если бежит вверх ногами по стеклу, потому что на каждой лапе у него два миллиарда таких лопаточек. Удивительно!

Когда лапа оказывается близко от какой-то поверхности, эти лопаточки создают слабое молекулярное притяжение. Благодаря ему геккон на некоторое время может «прилипнуть» к поверхности, но если он меняет положение лапы, то молекулярное притяжение пропадает. Кроме того, лопаточки взаимодействуют с нанокляпями пара, содержащимися в воздухе; и это тоже помогает создать такую удивительную силу притяжения в лапах. Это животное вдохновило ученых на изобретение роботов, которые могут работать в системах наблюдения, в туннелях и других труднодоступных местах, спасая людей, добывая подземные породы.

ОТКРЫВАЛКА

В 1795 году правительство Франции обещало приз тому, кто разработает способ длительного хранения продуктов. В 1806 году кондитер Никола Аппер предложил технологию консервации.

Однако Аппер использовал стеклянные банки, которые были слишком хрупкими. А британский инженер Брайан Данкин разработал процесс производства консервов в банках из стальной жести. Продукты в таких банках отлично сохранялись, однако, когда дело доходило до еды, возникало небольшое затруднение: банку нужно было открыть. Производители консервов считали, что это явно не их проблема, и ограничивались краткой инструкцией на этикетке: «Используйте зубило и молоток».

Но даже с помощью инструментов открыть консервы было непросто. Банки представляли собой настоящие «крепости» из толстой жести, и упаковка зачастую превосходила по весу содержимое. В армии начала XIX века для открывания банок обычно использовали штыки.

Во второй половине XIX века банки стали делать из более тонкой жести, а Эзра Уорнер

из Коннектикута запатентовал первый консервный нож с двумя лезвиями, прямым и острым для протыкания банки и изогнутым для разрезания крышки. Позже появился консервный нож, ручка которого была выполнена в виде бычьей головы. В 1870-м году американец Уильям Лайман предложил не пилить банку лезвием, а использовать «режущее колесо». Его нож фактически представлял собой циркуль, одна ножка которого втыкалась точно в середину крышки, а вторая, с острым колесом, вырезала в банке отверстие. Это было не очень удобно (центр нужно было определить самостоятельно, колесо проскальзывало).

В 1925 году разместили в нижней части консервооткрывателя шестеренку – так называемое подающее колесо. Ободок банки четко фиксировался между шестерней и режущим колесом, не позволяя проскальзывать и обеспечивая ровный рез. Позже в конструкцию добавили электропривод и магниты для удержания банки, но сам режущий принцип остался неизменным до наших дней.

ВІВСЯНКА ІЗ БАНКИ

Цей сніданок — для терпеливих, бо їдять його зранку, а готують звечора. Тому й доведеться потерпіти, адже про таку смакоту важко не думати всю ніч.

Тобі знадобляться:

- 1/4 склянки вівсяних пластівців,
- 1/3 склянки молока,
- 1/4 склянки звичайного йогурту,
- мед,
- ягоди, фрукти, горіхи.

ГОТУЄМО:

1 У півлітрову банку засип вівсяні пластівці, налий молоко та йогурт, додай мед, горіхи та ягоди (або фрукти).

2 Щільно закрій банку кришкою та потруси, щоб інгредієнти перемішалися.

3 Відкрій, додай зверху фруктів і легенько перемішай. Закрій банку та залиш на ніч у холодильнику.

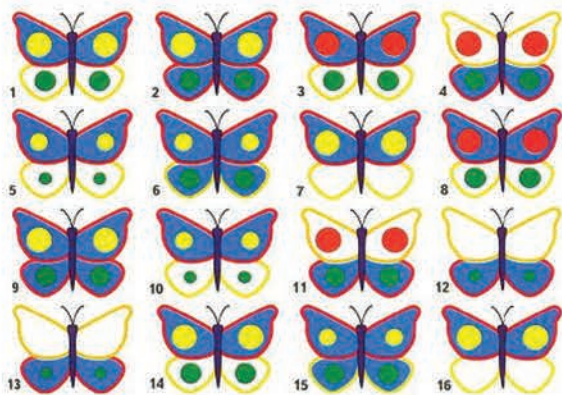

ДОРОЖКА

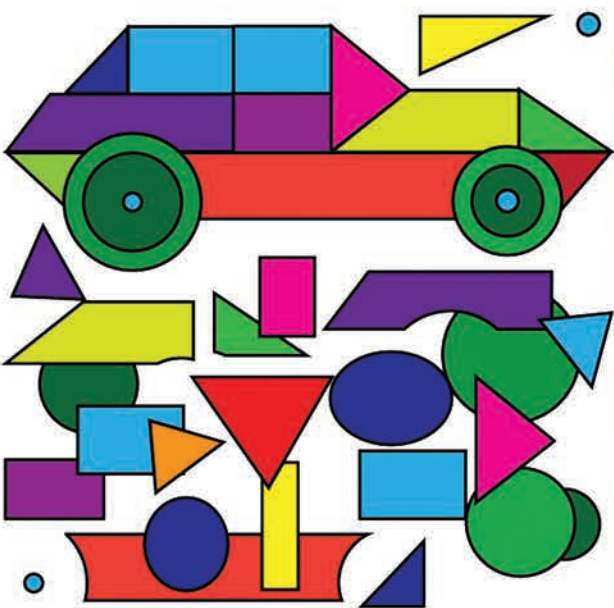
Проведи дорожки,
не виходя
за лінії.

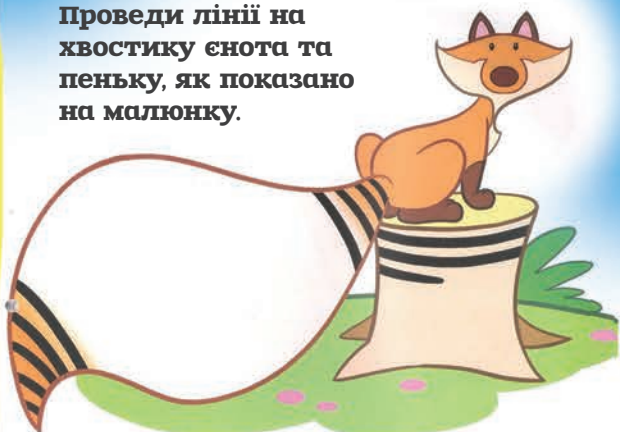
Знайди двох однакових метеликів.

ГЕОМЕТРИЧЕСКАЯ МАШИНА

Найди все геометрические фигуры,
из которых состоит автомобиль.

ЄНОТИК

Проведи лінії на
хвостіку єнота та
пеньку, як показано
на малюнку.

АРТУР МАКСВЕЛЛ

ДОБРОМ ЗА ЗЛО

– Тату, – сказав Донован, повернувшись зі школи, – Алекс – найгірший хлопець нашої школи. Він постійно прозивається, налаштовує інших проти мене.

– Так, це неприємно, – промовив тато.

– Хоч він старший за мене, але завтра я не терпітиму і поб'ю його.

– Я тобі підкажу кращий спосіб, як «помститися» цьому хлопцю.

Тато пішов до своєї кімнати і повернувся з Біблією.

– Ось, слухай. «Якщо твій ворог голодний – нагодуй його; якщо спрагнений – дай йому пити, роблячи це, ти нагортаєш йому на голову палаюче вугілля».

– Ні, – заперечив Донован. Це не те. Краще я все-таки його поб'ю.

– Але, – заперечив тато, – якщо ти вчиниш, як плануєш, ти не сильно йому зашкодиш. А якщо дослухаєшся до моєї поради, то нагорнеш Алексу на голову «палаюче вугілля». Ти спиши у ньому ненависть.

– Ну що ж... Хоч я і не вважаю твій метод кращим... проте я обміркую...

Наступного ранку дорогою до школи Донован зустрівся з Алексом.

– Оце поталанило! – вигукнув Алекс, наближаючись до Донована. – Я сьогодні проспав і не поснідав. А ти, мабуть, наївся.

– Не поснідав? – по-дружньому перепитав Донован. – Ти, напевно, помираєш від голоду. Можеш з'їсти мій бутерброд. Я добре поснідав. Візьми.

Алекс здивовано слухав. Він подивився спочатку на Донована, потім на пакет.

– Ти хочеш віддати мені свій сніданок? – запитав він.

– Так, візьми.

– Ти дуже добрий, дякую, – сказав Алекс, узяв бутерброд і почав їсти. – А ти?

Донован також узяв бутерброд; так вони йшли до школи і обидва мовчки жували.

– Сьогодні тепло, – сказав Алекс. – Попити б чогось.

– Давай подивимось, де ми можемо купити щось попити.

– Якби можна було попити лимонаду в тому магазині.

Донован опустив руку в кишеню: «У мене тридцять центів. Ну, що, підемо?»

– Але я не хочу, щоб ти витрачав свої гроші, – заперечив Алекс. – Я почекаю тебе на майданчику.

– Ні, пішли, – сказав Донован, – разом поп'ємо.

Хлопці пішли до магазину, випили лимонад, а потім побігли до школи.

Того вечора тато чекав Донована біля воріт дому.

– Як пройшов твій «двобій»? Сподіваюся, ти здобув перемогу? – запитав батько.

– Так. Я вчинив, як ти мені радив. Я віддав Алексу свій сніданок і напоїв лимонадом, і він відразу став іншим. Алекс був таким увесь день. Мені здавалося, що ми з ним давні друзі.

– Чудово, синку, – усміхнувся тато. – Я сподіваюся, ти завжди перемагатимеш таким чином.

ВЕРНЫЙ ПЕС

Если бы вам довелось когда-нибудь посетить маленький городок Бентон, США, то, выходя из поезда, вы бы увидели, что на перроне гуляет старый пес. На первый взгляд он показался бы вам самым обыкновенным псом, и вы прошли бы мимо него. Но тем, кто им заинтересуется, начальник станции расскажет интересную историю:

«Этот пес ожидает и встречает все поезда вот уже три года подряд. Он ожидает своего хозяина. Когда-то хозяин приехал в Монтану, чтобы вылечиться от какого-то серьезного заболевания. Не зная, чем бы заработать себе на жизнь, он нанялся в пастухи и завел собаку, вернее, тогда это был еще щенок. Щенок рос и быстро научился своему делу, помогая хозяину смотреть за овцами. Собака и человек стали большими друзьями.

Однако болезнь хозяина не поддавалась лечению, и он вскоре умер. Местные жители позаботились о том, чтобы его тело было отвезено туда, откуда он приехал.

Время шло, и все давно забыли про этот случай, кроме собаки и начальника станции. Начальник станции не мог забыть потому, что постоянно видел на перроне одинокого пса, встречающего каждый по-

езд в надежде, что один из них привезет его хозяина. Он ни к кому не привязался, и люди почти не видят его, кроме как во время прибытия поездов, когда он стоит, высоко подняв морду и ждет...

Начальник станции, жалея пса, пытался заманить его к себе лакомым кусочком, но пес не шел к нему, а залезал под платформу и сидел там до прихода следующего поезда.

Прошлой весной, когда весенние дожди размывали путь, поездка началась объезжать эту станцию другими путями. Пес тоже, казалось, исчез, но когда путь починили и первый поезд с грохотом подъехал к перрону, пес был тут как тут, все еще не теряя надежды увидеть своего любимого хозяина».

Веселый English

PARTS OF THE BODY

Части тела

TASK 1

Read and remember new words.
Прочитай и запомни новые слова.

hair [хэа] –
волосы

head [хэд] –
голова

ear [иа(р)] –
ухо

eye [ай] –
глаз

nose [ноуз] –
нос

mouth [маус]
(межзубной звук) – рот

finger [фингер] – палец руки

hand [хэнд] –
рука (кисть)

arm [арм] – рука
(от кисти до плеч)

foot [фут] –
нога
(ступня)

knee [ни] –
колени

leg [лэг] –
нога

toe [той] –
палец ноги

TASK 2

Label the parts of the body.
Отметь необходимые части
тела соответствующей цифрой.

ear 1

leg 2

arm 3

eye 4

knee 5

mouth 6

finger 7

hair 8

foot 9

nose 10

hand 11

toe 12

head 13

TASK 3

Decode the words
and write them
down.

Расшифруй слова
и запиши их.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z

	20-15-5		6-9-14-7-5-18
	8-5-1-4		5-25-5
	13-15-21-20-8		12-5-7
	5-1-18		8-1-9-18

TASK 5

Find the words
and write them down.
Отыщи слова и запиши их.

MY BODY

H	N	O	S	O	E	F	L	E
A	K	A	H	I	P	I	O	A
N	H	N	B	R	J	N	I	R
D	I	D	E	A	G	G	L	G
R	N	A	H	E	A	E	Y	E
M	O	U	T	H	Y	R	I	R
H	A	I	R	A	R	M	R	H
Z	E	N	O	S	E	H	A	E
Z	R	O	P	H	G	A	F	A
F	O	O	T	K	N	E	E	D
L	E	G	T	O	E	T	H	D

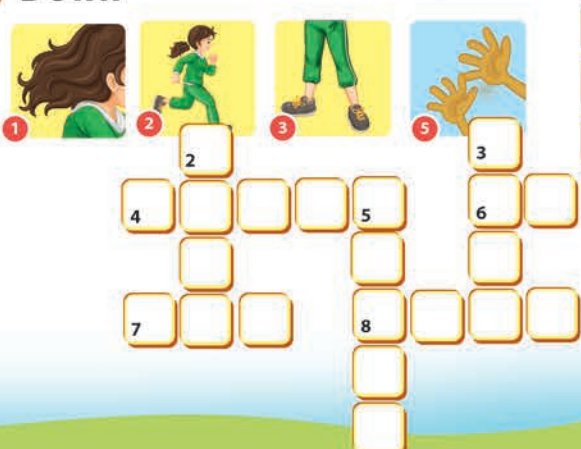

TASK 4

Do the crossword. Cut the elements and
make a face, color it.

Реши кроссворд. Вырежь элементы, при-
клей их и смастери личико. Раскрась его.

Down

Across

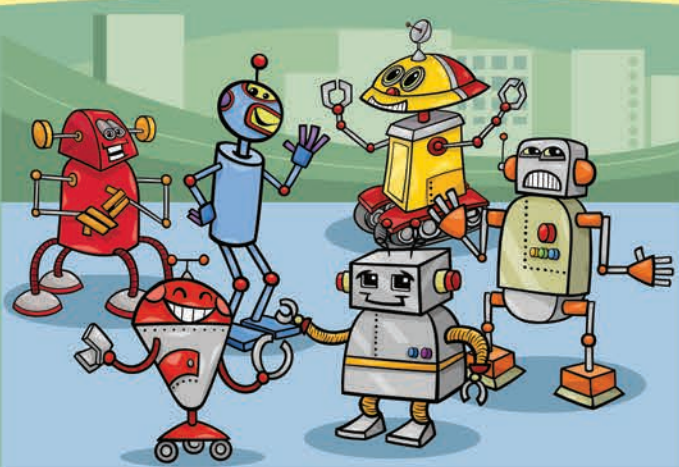
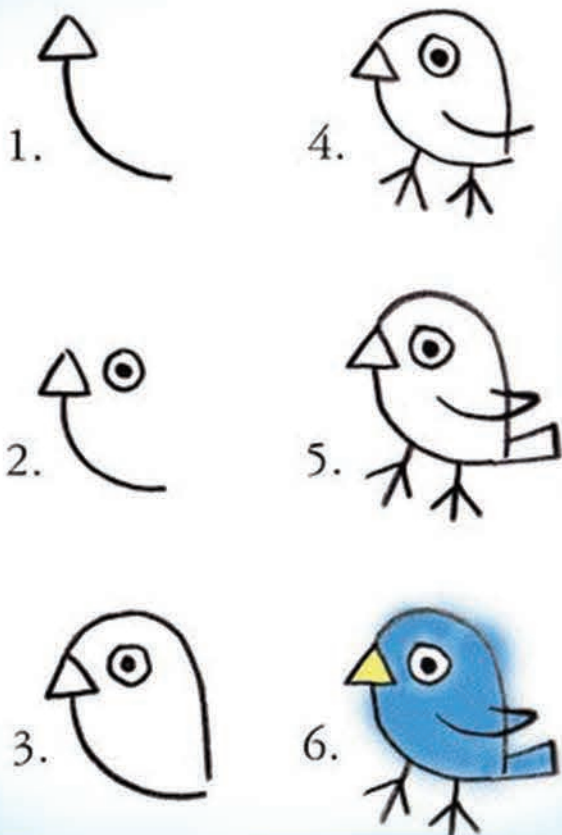
1	_____	7	_____
2	_____	8	_____
3	_____	9	_____
4	_____	10	_____
5	_____	11	_____
6	_____	12	_____
13		_____	

Расшифруй библейский стих, в котором говорится о вере. В этом тебе поможет длина стрелочки.

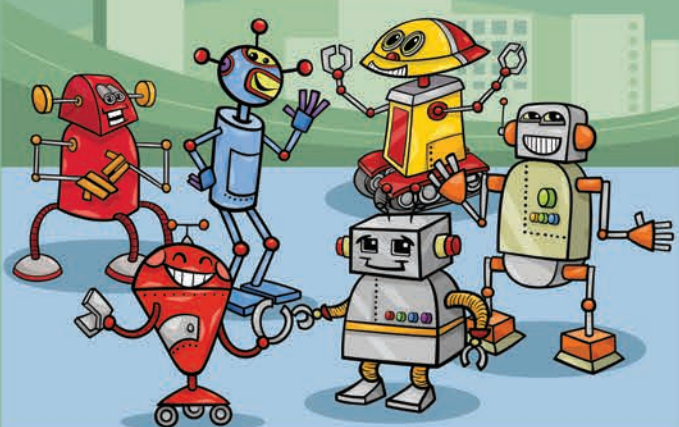

Евангелие от Марка 9:23

Как из стрелки нарисовать птичку?

Знайди 10 відмінностей.

ЗЕМЛЕРОЙКА

Есть землеройки крупные, как крысы, а есть такие маленькие, что весят всего 2 г. Хотя это млекопитающее внешне напоминает мышь, оно является родственницей не ей, а кротам.

Землеройки – очень активные животные. Внимание ученых привлекли их разнообразные способности, особенно умение плавать под водой при низких температу-

рах. Как им удается погружаться в ледяную воду и охотиться, не замерзнув насмерть?

Дело в том, что землеройки делают «разогревающие упражнения», прежде чем нырнуть. Они трясут всем телом как можно быстрее, дрожат и используют накопленный жир, чтобы температура тела поднялась на 1,5 градусов. Когда им это удастся, они нена-

долго ныряют в холодную воду и ищут пищу. Кстати, землеройке, чтобы выжить, надо ежедневно съедать количество пищи, равной ее весу. Так вот, землеройки делают упражнения всякий раз, когда им предстоит погрузиться в воду, и так могут нырять столько раз, сколько необходимо, чтобы добыть нужное количество пищи.

ИНТЕРЕСНЫЕ ФАКТЫ О ЗЕМЛЕРОЙКАХ

Весят эти грызуны всего – 2 г, длина их тела 3 – 4 см. Гигантская белозубка (самая большая землеройка) весит 200 г с длиной тела 18 см.

У землероек невероятно быстрый обмен веществ, поэтому питаются они почти непрерывно (ежедневно они употребляют такое количество пищи, которое превышает их собственный вес).

Сердце этого грызуна бьется со скоростью – 700 ударов в минуту.

Детеныши землероек рождаются с полным набором зубов. Зубов у землероек 26 – 32.

Эти животные не впадают в спячку.

Оставленная без пищи землеройка погибает в течение 6 – 9 часов.

Живут они 1,5 года. Землеройки уничтожают вредителей сельского хозяйства.

Землеройка может быть напугана до смерти от внезапного шума или грома.

В мире насчитывается более 250 видов землероек.

Два вида землероек: короткохвостая бурозубка и водяная кутора – являются ядовитыми. Яд содержится у них в слюне, которая используется для того, чтобы убить добычу.

Часто кошки и другие хищные животные не съедают их из-за наличия сильного мускусного запаха.

Мозг землеройки весит 10% от общей массы ее тела.

ПАПЕРОВІ ОСИ – ІНЖЕНЕРИ

Паперові оси – майстри інженерії. Чому їх так називають?

Ці комахи отримали свою назву, бо будують гнізда зі спеціального виду паперу, який самі ж роблять. Паперові оси збирають шматочки волокон з рослин та з різної старої деревини – колод, парканів, телефонних стовпів та будматеріалів. Далі вони пережовують цей целюлозний матеріал, змочуючи його клейкою, багатою на протеїн слиною. Маса застигає, і утворюється світлий цупкий папір. Крім того, слина ос має спеціальні властивості, завдяки яким папір може виробляти та поглина-

ти тепло. Так підтримується відповідна температура у стільнику в холодні дні.

Оса будує своє гніздо поступово. Завершена споруда – водонепроникний пучок у формі парасольки, котрий складається із шестикутних паперових комірок. Завдяки шестикутній формі вони міцні та водночас не займають багато простору. Оси, котрі живуть на вологих територіях, будуючи гніздо, додають більше слини, оскільки вона має водонепроникні властивості. Для гнізда комахи вибирають

місце під якимось виступом. До нього вони на ніжці або стеблинці підвішують гнізда комірками донизу. На відміну від паперових фабрик, які забруднюють повітря, воду та землю, паперові оси не шкодять довкіллю!

Зрозуміло, чому будівельники та вчені досліджують папір, який роблять оси. Люди прагнуть створити кращі будівельні матеріали – легші, міцніші, гнучкіші й такі, котрі зазнавали б біологічного розпаду.

Марія Власюк

23 БЕРЕЗНЯ – ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ МЕТЕОРОЛОГА

Анастасійка прокинулася в піднесеному настрої, адже сьогодні вони їдуть на пікнік! О, це так цікаво обідати на природі! Для цього випадку члени родини завжди готують різні смачні страви. Але цього разу особливий пікнік – похід до річки рибалити.

Весела і бадьора Настя забігла на кухню:

– Мамо, чим допомогти? – вигукнула вона ще у дверях.

Проте мама була чимось стурбована. Вони з татом стояли над наповненими продуктами кошиками для пікніка і щось занепокоєно обговорювали.

– Мабуть, риболовлю доведеться відкласти, – сумно сказав тато.

– Що сталося? – злякалася Настя.

– Не хвилюйся, нічого страшного, – заспокоїла її мама, – просто синоптики прогнозують сьогодні сильний дощ.

– Дощ?! Щось не віриться, – здивувалася дівчинка, бо небо було чистим і ясным. – А як вони можуть про це знати?

– Прогноз погоди складають синоптики, – відповів тато. – Вони використовують різні прилади, вимірюючи температуру, вологість повітря, атмосферний тиск, напрям і швидкість вітру, кількість опадів. Для цього на метеорологічних станціях

встановлені спеціальні прилади: термометри, барометри... Спостерігаючи за змінами, можна передбачити, що буде далі. Наприклад, якщо метеорологи помітили зміну температури повітря і підвищення атмосферного тиску. А в теплом повітрі водяної пари більше, ніж у прохолодному. При зіткненні теплої і прохолодної повітряної частини пари, що містяться в теплом повітрі, перетворюються на рідину або кристалики льоду, і випадають опади. Так легко передбачити дощ чи сніг.

– А-а-а. Я знаю: якщо на небі купчасті і темні хмари, то потрібно очікувати дощ, а якщо вранці випала роса, то буде гарна погода.

– Так, є ще багато ознак, за якими ми можемо визначити погоду. А ти знаєш, що Сам

Ісус навчає нас бути спостережливими, щоб визначити не тільки погоду на завтра, а й майбутні події на нашій планеті?

– Невже?

– Одного разу учні Ісуса запитали Його про те, що чекає їх у майбутньому. Він розказав про певні ознаки, за якими ми можемо дізнатися про наближення Другого приходу

Ісуса на Землю.

– Справді? І що це за ознаки?

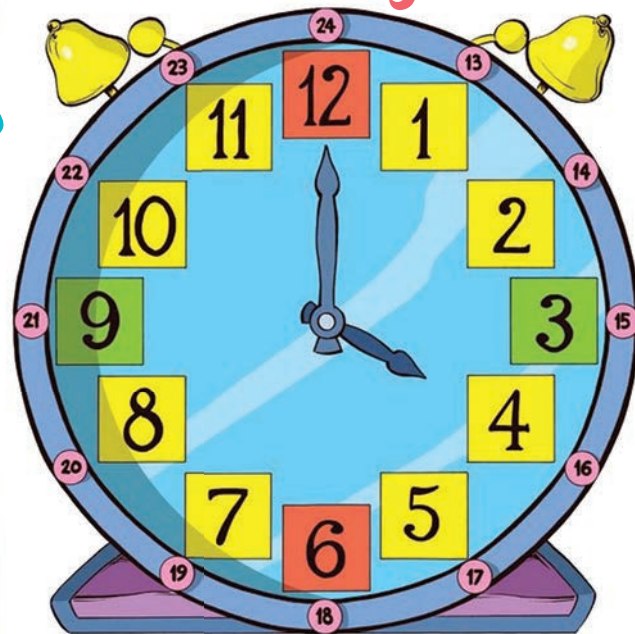
– Ісус сказав, що перед Його Приходом будуть стихійні лиха, хвороби, війни...

– А Ісус не сказав, коли точно Він прийде?

– Ні, точного часу не знають навіть ангели. Але Ісус, ніби метеоролог, залишив нам ознаки. Якщо ми будемо уважними, то зможемо знати, що відбувається з нашим світом насправді.

До обіду і справді розпочався дощ. Але пікнік не відмінили, а розклали продукти на скатертині просто на підлозі у вітальні. Дівчинка спостерігала за дощем, що «лив як з відра» за вікном, і була вдячна метеорологам, що їхня праця є такою корисною. Але той прогноз, який залишив нам Бог у Своему Слові, значно важливіший.

Режим дня

Составь режим дня – подбери время к каждой картинке.

Найди среди обитателей леса тех, кто просыпается весной.

Знайди відповідні частинки та познач кожну знайдену певною геометричною фігурою.

ДОРОЖКИ

Из какого крана мальчик поливает цветы?

Софія Вапельник

Дар'я Павлюк

Маргарита Пузій

Марина Холод

Полліанна Колош

Лідія Кот

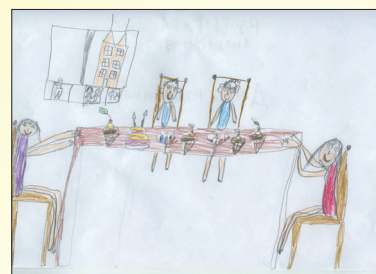
Аліна Кулинич

Антоніна Коваль

Юлія Коросташова

Ангеліна Рутковська

Артем Кицу

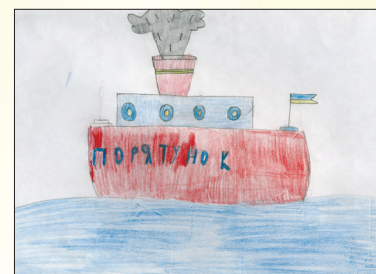
Ілона Ющенко

Артем Сухоснюк (з мамою)

Ірина

Іван Пилипчук

Анна Наймибудка

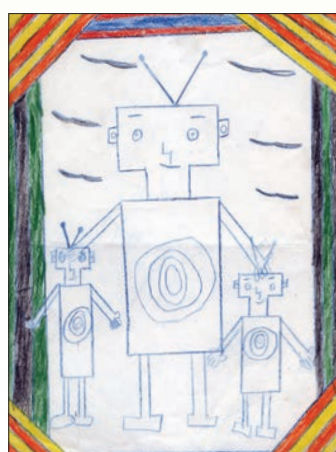
Вечірні історії

Пн - Пт
20:50

Щоб сон був міцним та здоровим

Дивіться телеканал «Надія» в кабельних мережах, Інтернеті, на моб. додатках і на супутнику ASTRA 4A

Норе.UA
телеканал Надія

Михайло Кот

Діана Пилипчук

Вероніка Дусь

Руфіна Колош

Матвій Корнелюк

Луїза Борисова

Вікторія Нікітенко

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

